

BLUEGRASSOVÉ LISTY

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XVII, květen 2012

- » BANJO JAMBOREE Čáslav
- » Eddie & Martha Adcock a Tom Gray na BJ
- » Earl Scruggs » Cop a Poutníci v Brně
- » Jakub Racek ...několikrát jinak ...

číslo

2

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, celou organizaci řídí zvolené předsednictvo, současným předsedou je Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se také snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává Bluegrassové listy
- » BA spolupřřádá nejstarší evropský bluegrassový festival v Evropě, Banjo Jamboree
- » BA používá databázi členů k zaslání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce
- » BA pořádá výběrová kola na festival Banjo Jamboree
- » BA vítá další náměty svých členů
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Členství v BA

- » Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.
- » Pro kapely je možno využít institut kolektivního členství za 500 Kč, každý z kapely obdrží průkazku a bude dostávat vlastní výtisk BL (všechny výtisky budou zasílány na adresu kapelníka) a samozřejmě bude mít i všechny další výhody vyplývající z členství.
- » Dalším typem členství je pořadatelské členství za 500 Kč, pořadatel dává členům BA slevu na vstupném (min 10%, alespoň 20 Kč) na jím pořádaných akcích a uvede BA na plakátech; sám má zdarma zajištění inzerci svých akcí v BL (1 stránka v BL/rok/na

akci), na webu BAČR v dalších tiskovinách vydávaných BAČR.

- » Pro sponzory BA je určen institut doživotního členství za 5.000 Kč.

Všechny typy členství vyřizuje sekretář BA, který rovněž dojedná individuálně podrobnosti týkající se kolektivního, pořadatelského a sponzorského členství. Za člena je rovněž možno přihlásit se na některých akcích.

Výhody členství

- » slevy ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zdarma Bluegrassové listy nejméně 4x ročně
- » zařazení do databáze členů – v případě zájmu možno e-mailem zasílat pozvánky na akce
- » možnost zapůjčení aparatury
- » sleva na vstupném na Banjo Jamboree a některé další festivaly a akce

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Hubálov 27, 506 01 Jičín** nebo převodem na účet: **108596029/0300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Petru Seifertovou, mobil: 732 730 339 a 734 481 742, e-mail: seifertova.peta@email.cz, která s nimi domluví podrobnosti.

Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vytištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Petra Seifertová (sekretářka BA)
mobil: 732 730 339 a 734 481 742
e-mail: seifertova.peta@email.cz

Petr Brandejs (předseda)
mobil: 777 122 569, e-mail: brandejs@seznam.cz.

Petr Gärtner
(šéfredaktor BL)
mobil: 737 971 477, e-mail: petrgartner@tiscali.cz

BAČR ZVE VŠECHNY PŘÍZNIVCE DOBRÉ MUZYKY NA 40. ROČNÍK NEJSTARŠÍHO EVROPSKÉHO BG FESTIVALU

BANJO JAMBOREE

15.-16.06.2012

ČÁSLAV, AREÁL LETNÍHO KINA A KOUPALIŠTĚ — VOBRANTY

Pátek od 18 hodin:

GM BAND | FUNNY GRASS | CIMPR-CAMPR | ABALONE | WYRTON |
CANDY FLOSS (SK) | OH MY DARLING (KANADA) | COP

Sobota od 10 hodin:

VĚTRÁCI | PRAŽCE | COUNTRY COCTAIL |
HONZA BICAN & SEŠLÍ PŘÁTELÉ | KROK (SK) |
BLANKET | NEW RIVER TRAIN | KVINTET | BARBECUE |
THE LOG | ALBUM | BG CWRKOT | S. KOTAS BAND |
BLACK JACK | ROUGH AND ROCKY ROAD |
G-RUNS & ROSES | MONOGRAM |
MARTHA & EDDIE ADCOCKS
& TOM GRAY (USA)

Festival moderují Pavel Brandejs a Pepa
Voda

Muzikantské dílny v sobotu

Holandská dražba kytary Dreadnought
z dílny Přemysla Večerka

Možnost stanování, občerstvení
a parkování

Prodej CD a hudebnin

V sobotu koupání v ceně vstupenky

Prodejní výstava výrobců hudebních
nástrojů a příslušenství

Program pro děti

Vstupné: Pá 150 Kč | So 220 Kč
2denní 300 Kč | sleva pro členy BA
děti do 150 cm ZDARMA

Přístup psů není povolen!

**Eddie & Martha
Adcock
& Tom Gray
(USA)**

**Oh My Darling
(Kanada)**

BANJO JAMBOREE Čáslav 15–16. června 2012

Banjo Jamboree se dožívá úctyhodného věku čtyřiceti let a i letos jsme se snažili sestavit dramaturgii jako průřez českou bluegrassovou scénou. Letošní výročí nás vedlo k drobné dramaturgické změně, vynesli jsme soutěžní předkola a místo jejich finále vystoupí v sobotu dopoledne kapely, které pamatují první roky existence festivalu a stále aktivně působí. Mají za to náš obdiv. Kromě toho jsme se snažili získat jako hosta někoho, kdo psal bluegrassovou historii a to se nám myslím v osobě banjisty **Eddie Adcocka**, jeho ženy **Marthy** a legendárního kontrabasisty **Toma Graye** podařilo. Nepochybně jsou dnes banjisté brilantnější, technicky vybavenější a rychlejší, ale on je osobou, která psala posledních šedesát let dějiny bluegrassového banja a jsem velmi rád, že právě on bude ozdobou letošního jubilejního ročníku. Více se o milých hostech můžete dočíst v jiném článku tohoto čísla BL.

Koho tedy letos uslyšíme? Páteční podvečer zahájí jeden z vítězů minulých ročníků předkol BJ, kapela **Giant Mountain Boys** s americkým mandolinistou Lucienem Holmesem, která se věnuje tradičně pojaté muzice a má také řadu vlastních skladeb v tomto duchu. **Funny Grass** patří rovněž k vítězům předkol, skupina se věnuje nejen bluegrassu, ale i old-time music a irské hudbě. Z naprosto jiného hudebního soudku je trio progresivních muzikantů **CIMPR-CAMPR** vedené virtuózním banjistou Petrem Voštou. Loňským vítězem předkol byla kapela **Abalone**, uslyšíme je tedy i letos, pravidelným účastníkem festivalu je kapela **Wyrtón**, která vloni oslavila dvacet let existence. Prvním hostem ze Slovenska budou **Candy Floss**, věnující se modernějším odrůdám bluegrassu. Ozdobou pátečního večera je ryze dámská kapela **Oh My Darling** z Kanady, věnující se bluegrassu i old-time music. Viděl jsem děvčata vloni ve Švýcarsku a byla

vynikající. Konec pátečního večera pak obstará **COP**, který myslím není třeba představovat, patří k legendám našeho bluegrassu a veteránům festivalu, poprvé zde vystoupili v roce 1979.

Sobotní dopoledne začne blokem skupin pamatujících počátky festivalu. Úvod nemůže obstarat nikdo jiný než **Větráci**, kapela, která stála přímo u zrodu festivalu. Na postu banjisty vystřídal spoluzakladatele festivalu Honzu Macáka, který vloni odešel do bluegrassového nebe, Pavel Janiš, vynikající stavitel nástrojů. **Pražce**, kapela okolo mandolinisty a velkého znalce muziky Václava Kříže se BJ účastní od roku 1981. Poprvé v roce 1975 vystoupila kapela **Zvonky** (dnes hrají pod jménem Country Cocktail), kterou se stejným repertoárem jako před takřka čtyřiceti lety uslyšíme i letos. Pavel Kryštůfek slíbil i překvapení v podobě členů, kteří už s kapelou pravidelně nevystupují. Ve stejném roce na se BJ poprvé objevil i **Honza Bican**, veliký fanda clawhammerového banja a znamenitý textař. Letos ho doprovodí jeho kapela **Sešlí přátelé**. V roce 1981 poprvé na BJ vystoupila slovenská kapela **Krok**, vedená banjistou, ale také hráčem na fujaru, Braňo Blahovcem. Věnují se ryze tradičnímu bluegrassu, ovšem se slovenskými texty kytaristy Jara Nečesaného a doporučuji všem najít si na YouTube slovenské národní písničky v bluegrassové úpravě těchto dvou pánů. Tomu říkám prolínání žánrů! Blok historických kapel zakončí **Blanket**, kapela, která bezesporu patří k nejvýznamnějším v historii československého bluegrassu. Na BJ se poprvé objevili, ještě jako Poutníci Praha, v roce 1978.

Sobotní odpoledne bude pokračovat s kapelou **New River Train**, po nich bude následovat písecký Kvintet. Kromě výletů do country hudby tvoří velkou část repertoáru skupiny **Barbecue** vlastní, často humorné české texty. K nekom-

promisně tradičním kapelám patří **Log**, seskupení věnující se výhradně muzice Stanley Brothers, které vede léta banjista Jarek Dvořák. Kdo odebírá časopis Banjo Newsletter ví, že Jarek v něm publikoval řadu banjových tabulatur skladeb Ralpha Stanleyho. Kapela **Album** se věnuje moderněji pojatému bluegrassu, následující **BG Cwrkot** pak představí skladby ze svého nového CD. Contemporary bluegrass postavený zejména na vlastních skladbách zahraje **Svata Kotas Band**, následující **Black Jack** si získal velkou oblibu nejen u nás, ale u v zahraničí, o čemž svědčí jejich účast na řadě prestižních festivalu po celé Evropě. Česko-slovenské uskupení **Rough and Rocky Road** je kapela okolo multiinstrumentalisty, vynikajícího autora a stavitele ceněných nástrojů Zdeňka Roha, kromě dalších uslyšíme i virtuózního dobristu Heinricha Nováka. Kapela **G-runs'n'Roses** se v posledních několika letech dostala na úplnou špičku evropské scény, letos ji uvidíme v nové sestavě s Ondrou Kozákem na kytaru a Ralphem Schutem na banjo. Sobotní večer by měl zakončit **Monogram**, kapela, která patří stejně tak k evropské špičce a loni byla dokonce poctěna účastí na prestižním festivalu IBMA (Mezinárodní bluegrassová asociace) v Nashvillu.

Jako obvykle bude v sobotním programu přestávka na tradiční focení banjistů, takže si prosím všichni nezapomeňte vzít nástroj, ať je foto z jubilejního ročníku důstojné. Samozřejmě součástí programu bude obvyklý program pro děti, prodejní výstavy nástrojů a CD (letos přijede i Rien Jansen z Holandska) a dílny spojené s besedou o bluegrassu s hosty z USA. Doufejme, že nám na rozdíl od loňska bude přát počasí a budeme moci využít i možnost koupání v bazénu. Tradicí už je možnost stanování v přílehlém lesoparku a občerstvení v průběhu festivalu.

Mnohým z vás bude nějaká kapela chybět nebo přebývat, festival není nafukovací a každý máme jiný vkus, myslíme ale, že je letošní sestava kapel solidní a nezbyvá než doufat ve slušné počasí a zejména v hojnou účast. Bez našich milých návštěvníků by ta spousta práce, které jsme do letošního ročníku investovali, přišla vniveč. Na závěr nám nezbyvá, než poděkovat všem, kteří s organizací festivalu pomáhají, všem sponzorům za neocenitelnou finanční podporu a městu Čáslav za vstřícnost. Srdečně vás všechny zveme.

Za organizátory BJ 2012 Pavel Brandejs

Milí členové,

prosíme Vás, abyste přiloženou složenkou **zaplatili své členství na rok 2012**. Vašich dvě stě korun pokrývá náklady nutné na Bluegrassové listy, poštovné, kancelářské potřeby a webovou stránku BAČR. Veškerou práci věnujeme zdarma.

Děkujeme Vám za včasnou platbu
Petr Brandejs, předseda

P.S. Prosím zkontrolujte, zda náhodou nedlužíte členské příspěvky ještě za rok 2011. V případě nejasností volejte Petru Seifertovou, mobil: 734481742, e-mail: seifertova.peta@email.cz

Eddie & Martha Adcock a Tom Gray na BJ

Letošní jubilejní, **čtyřicátý ročník Banjo Jam-boree** byl pro nás organizátory výzvou, chtěli jsme festival ozdobit někým, kdo je v bluegrassu opravdu pojmem a pokud možno hraje na banjo. Doufáme, že se nám to podařilo beze zbytku, **v sobotním programu vystoupí legendární banjista Eddie Adcock se svou ženou Marthou a další legendou, basistou Tomem Grayem.** Připomeňme si krátce jejich obdivuhodnou hudební kariéru.

Eddie Adcock se narodil 21. června 1938 ve Scottsville ve státě Virginie. První banjo si koupil jako dítě a krátce nato začal vystupovat s bratrem, duo vystupovalo v místních kostelech a radiostanicích. Domov opustil ve čtrnácti letech a dalších sedm let si vydělával jako boxer, závodil v autech a aby se uživil, střídal nejrůznější dělnická povolání. U toho všeho po nocích hrál.

Kariéru banjisty začal v roce 1953 s kapelou Smokey Graves & His Blue Stars Boys. Angažmá u kapely mu otevřelo dveře k dalším muzikantům včetně takových, jako Mac Wiseman, Bill Harrel nebo Buzz Busby. V letech 1953 – 1957 tak vystupoval s rozličnými kapelami a v roce 1957 mu nabídl angažmá Bill Monroe. Bluegrass Boys po zhruba roce opustil, protože kapela v té době nevydělávala dost, aby bylo možno se hraním uživit. Adcock odešel pracovat do válcovny plechu, krátce po nástupu mu ale nabídli Jim Cox, John Duffey a Charlie Waller místo v nové kapele The Country Gentlemen.

Country Gentlemen v sestavě kytarista Charlie Waller, mandolinista John Duffey, banjista Eddie Adcock a Tom Gray (později Ed Ferris) na basu byli v šedesátých letech kapelou, která měla pro vývoj bluegrassu zásadní význam, mimo jiné také tím, že skupina často opouštěla mantinely dané tradičním pojetím bluegrassu a tím přitáhla k muzice řadu nových fanoušků.

Eddieho představy o muzice šly ale ještě dál a tak v roce 1970 odešel od Country Gentlemen a přestěhoval se do Kalifornie, kde založil country – rockovou kapelu The Clinton Special, se kterou vystupoval pod pseudonymem Clinton Codack. V roce 1971 potkává mandolinistu Jima Gaudreaua a posléze spolu zakládají kapelu The IInd Generation. Uskupení patřilo k průkopnickému stylu, kterému se začalo říkat newgrass. V roce 1973 přichází do kapely Martha Hearon, kterou si Eddie o tři roky později vzal a stali se tak životními i uměleckými partnery na dalších téměř čtyřicet let. Martha jako dítě hrála na piáno, později na ukulele a kytaru. Mládí strávila v Jižní Karolině, kde vystupovala po klubech s folkovým repertoárem, kromě toho také psala vlastní hudbu.

V roce 1980 se skupina IInd Generation rozpadla a Eddie s Marthou začali vystupovat a nahrávat jako duo. V roce 1984 účinkovali v show countryové hvězdy Davida Allana Coema, kde zůstali přes rok. Po odchodu založili kapelu Talk Of The Town, kde na basu hrála mnoha cenami ověřená kontrabasistka Missy Raines. Kapela se posléze přejmenovala na Eddie Adcock Band, vystřídala se v ní řada dalších muzikantů a byla také několikrát nominována v nejrůznějších kategoriích cen IBMA. Eddie byl také členem skupiny The Masters, v kapele byly takové hvězdy jako Jesse McReynolds, Kenny Baker nebo Josh Graves a seskupení obdrželo ocenění nejlepší instrumentální skupina roku 1990 od IBMA.

Zdravotní problémy, způsobující mimo jiné třas rukou, donutily Eddieho v roce 2008 podstoupit operaci mozku, která byla provedena pouze za lokálního umrtvení, během operace hrál na banjo tak, aby lékaři přesně věděli, zda chirurgický zásah je účinný a v pořádku.

V současnosti Eddie kromě sestavy s Martou a kontrabasistou Tomem Grayem vystupuje také s kapelou The Country Gentlemen Reunion Band ve složení Adcock – Gaudreau – Randy Waller & Gray a provozuje také vlastní nahrávací studio. Eddie byl třikrát nominován na Grammy a v roce 1996 byl jako člen klasických Country Gentlemen uveden do bluegrassové síně slávy.

Tom Gray se narodil 1. února 1941 v Chicagu ve státě Illinois. V sedmi letech se rodina přestěhovala do Washingtonu D.C., jako dítě poslouchal hudbu z Grand Ole Opry, kterou si pouštěla jeho chůva ještě v dobách, kdy se country hudba nepovažovala ve vzdělaných kruzích za přijatelnou. Ve dvanácti letech začal hrát na kytaru a mandolínu a hrál také na akordeon a piáno předtím, než na začátku padesátých let objevil bluegrass.

Jeho prvními vzory byli bratři John a George Shufflerovi, kteří hráli kontrabas na nahrávkách Stanley Brothers na začátku padesátých let. Tom byl vášnivým sběratelem těchto a dalších nahrávek horalské hudby. Rovněž ho inspiroval Keeter Betts, jazzový kontrabasista, který hrával s kytaristou Charlie Byrdem.

V roce 1960 se stává členem klasických Country Gentlemen, kapely, která mezi prvními přinášela bluegrass mezi městské a vysokoškolské publikum. Country Gentlemen vždy preferovali inovativní přístup a Tom přinesl do kapely doprovodné basové linky hrané na všechny čtyři doby a virtuózní basová sóla. Paradoxně ale Tom, který byl v kapele tím posledním, kdo by se mohl chlubit venkovskými kořeny, byl vždy nejoddanějším fanouškem horalské muziky a tradičního bluegrassu. Vynikající kontrabasista, zpěvák, ať už v duu s Johnem Duffeyem nebo v gospelových kvartetech, se vždy držel ducha bluegrassové hudby. V roce 1964 kapelu opouští, aby se mohl více věnovat rozrůstající se rodině a kariéře kar-

tografa a na jeho místo nastupuje Ed Ferris.

Dalších dvacet let pak pracoval jako kartograf pro National Geographic Society a příležitostně hrál v okolí Washingtonu s takovými muzikanty, jako Benny & Vallie Cain, Red Allen, Buzz Busby, Leon Morris, Bill Emerson & Cliff Waldron, the Stanley Brothers, Jim & Jesse, Bill Monroe nebo the New Sunshine Jazz Band.

Další kapitolou jeho hudební kariéry jsou legendární Seldom Scene. John Duffey, John Starling, Ben Eldridge, Mike Auldridge a Tom se dali dohromady v roce 1969, původně jen na jamování, poprvé veřejně vystoupili v roce 1971. Všichni měli v té době stálé zaměstnání a tak si dali jméno Seldom Scene (Zřídka k vidění). Stálé víkendové hraní v klubu Red Fox Inn, které se po pěti letech přesunulo do Birchmere ve Virginii, se postupně přeměnilo v pravidelnou účast na koncertech a festivalech a Seldom Scene se stali jednou z nejvýraznějších bluegrassových skupin sedmdesátých a osmdesátých let. Stále progresivnější styl Seldom Scene nakonec donutil nejtradičtěji orientovaného člena kapely, aby odešel, a na jeho místo nastoupil v roce v roce 1987 hráč na baskytaru T. Michael Coleman.

S hudební kariérou ale neskončil, dál nahrává, vystupuje s příležitostně obnovovanými sestavami Country Gentlemen a Seldom Scene, se starým přítelem Billem Cliftonem vystupoval často v Evropě. Účinkuje s kapelou Darren Beachley & Legends of the Potomac, manželi Adcockovými a kromě bluegrassu hrál také s dixielandovou kapelou Federal Jazz Commission.

Tom Gray byl osmkrát vyhlášen basistou roku, jako první kontrabasista byl uveden v roce 1996 do bluegrassové síně slávy a nahrál více než sto alb s osobnostmi jako Hazel Dickens & Alice Gerrard, Tony Rice, Bill Keith, John Starling, Bryan Bowers, John McCutcheon, Gary Fergu-

son, Mike Seeger, Emerson & Goble, Stephen Wade, Tony Ellis, Bill Clifton, Tony Williamson, Banjer Dan, Jimmy Arnold, Mike Auldridge, Jim Eanes, Peter Rowan, Ricky Skaggs, Don Stover a mnoho dalších.

Tolik velmi stručně k letošním hostům. Můjím upřímně přiznat, že teprve když jsem psal tento článek, uvědomil jsem si plně, jak vzácné

a významné osobnosti bude letos Banjo Jam-boree hostit a rád zvu všechny bluegrassové fanoušky na setkání s opravdovými legendami.

Velký dík patří všem, kdo se na celé věci podíleli, především Honzovi Hejčlovi, Lilce Pavlak a všem váženým sponzorům.

Pavel Brandejs

Jak jsem se stal dvojnásobným předsedou...

Někteří z vás už možná zaregistrovali, že kromě předsedy BAČR jsem se stal na Bluegrassovém Summitu v německém Böhlu předsedou (nebo chcete-li prezidentem) EBMA, což je Evropská bluegrassová asociace. Říkal jsme si, že by vás mohlo zajímat, jak k tomu došlo.

Ve vedení této organizace jsem prakticky od jejího vzniku v roce 2011, protože ostatní bluegrassoví aktivisté si mysleli, že Česká republika, jako evropská bluegrassová velmoc, by měla být zastoupena. Nikdo jiný, pokud vím, zájem neměl a já měl ten svůj starý pocit – kdo, když ne my? Víím myslím, za ta léta poměrně přesně, s jakými problémy se EBMA potýká a věřte, že jsou téměř shodné s problémy BAČR. Je to snaha o získání členů (často marná), stálé vysvětlování (rovněž často marné), co vlastně děláme, nedostatek času všech zdarma pracujících činovníků, nedostatek činovníků, peněz atp. Ale abych si jenom nestěžoval – má to i řadu světlých momentů. Třeba kontakt se stejně naladěnými zkušenými lidmi vysokých kvalit, zážitky z cest, zkušenosti z mezinárodních jednání a pocit, že přece jenom pomáháme lidem, aby se setkávali a seznamovali prostřednictvím naší oblíbené hudby.

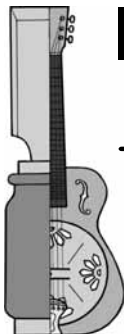
Úplně prvním předsedou EBMA byl Švýcar Paolo Dettwiller, po němž následoval Ir Richard Hurst. Po jeho poměrně náhlém odchodu funkci

obětavě převzala opět Švýcarka Angelika Torrie. Po několika letech se však každý unaví a v souvislosti s poměrně malou podporou, kterou měla ve své rodině, jsme zjistili na podzimním srazu v italském Janově, že její trpělivost a energie je u konce. Abychom nějak dlouhodobě situaci vyřešili, rozhodli jsme se (trochu po vzoru EU) pro rotující předsednictví po půl roce. Jako první jsem se přihlásil (zase to moje „kdo, když ne my?“) a byl zvolen. Poté, co se Rosta Čapek nabídl, že (po třech Summitech v Böhlu) zorganizuje Bluegrass Summit v Praze, mi bylo celkem logicky předsednictví prodlouženo o dalšího půl roku.

Vzhledem k tomu, že mé předsednictví EBMA nesouvisí se zdejší politickou scénou, mě tedy čeká zřejmě ještě nějakých 11 měsíců popohánění a svolávání kolegů a poněkud zvýšené odpovědnosti. Doufám, že spolu s pořádáním Summitu v Praze se nám podaří české kapely a festivaly víc zpopularizovat. Začali jsme Evropským adresářem bluegrassových festivalů a uvidíme, co všechno ještě zvládneme.

Tak to jen na vysvětlenou, jak se i vy můžete stát tuplovaným opossuem, ehm, totiž prezidentem!:-)

Petr Brandejs

HUDEBNÍ NÁSTROJE

Mgr. Přemysl VEČEREK

mobil: +420 604 316 528

tel.: +420 553 623 204

info@vecerekinstruments.com

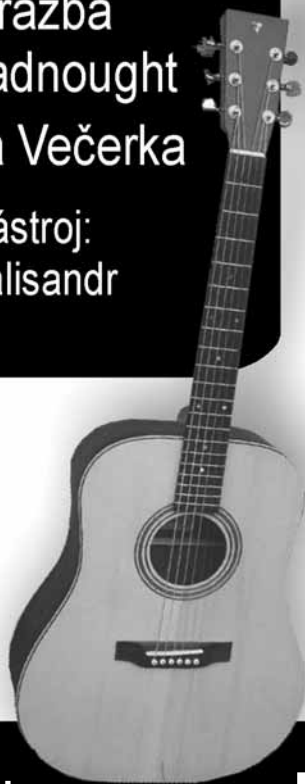
www.vecerekinstruments.com

Vyhlídalova 9, 746 01 Opava

Holandská dražba
kytary typu Dreadnought
z dílny Přemysla Večerka

celomasivní nástroj:
smrk, indický palisandr

**Vyvolávací cena:
30.000,-Kč**

**Dražba proběhne na 40. ročníku
festivalu Banjo Jamboree v sobotu 16.6.2012.**

Earl Scruggs

6. ledna 1924 – 28. března 2012

Ve středu 28. března zemřel v Nashvillu v požeňnaném věku 88 let Earl Scruggs, génius, jehož banjo navždy změnilo hudební svět. Byl, kromě jiného, členem dvou nejzásadnějších hudebních uskupení bluegrassové historie. Myslím, že by bylo nošením dříví do lesa rekapitulovat podrobněji jeho muzikantský život, byl zevrubně popsán v mnoha publikacích a na internetu je řada odkazů, které jsou věnovány jeho hudební kariéře, takže jen velmi stručně.

Jeho příchodem k Bluegrass Boys Billa Monroea se začala psát historie bluegrassové hudby, nahrávky kapely v sestavě s Flattem a Scruggsem patří k tomu nejzásadnějším, co bylo kdy v bluegrassu natočeno a kapela se stala archetypem a pravzorem všech následujících bandů. V devadesátých letech se u nás objevil komplet dvou CD vydaný firmou Columbia v roce 1992, obsahující právě tyto legendární nahrávky. Byl tenkrát k sehnání velmi levně, tuším, že kvůli tiskovým chybám v doprovodné brožurce a měl by myslím zdobit každou fonotéku bluegrassového nadšence. Bohužel, oficiálních nahrávek příliš neexistuje, ale já sám jsem kdysi na burze koupil LP s asi dvaceti kousky z jejich živého vystoupení v Grand Ole Opry a vím, že existují i další, nedávno v diskuzi v BG Unlimited došli znalci k číslu přes sto skladeb, zaznamenaných na živých vystoupeních této geniální sestavy. Jen na okraj, Earl byl posledním jejím žijícím členem.

Po odchodu od Bluegrass Boys s Lesterem Flattem založil Foggy Mountain Boys, nejslavnější a nejznámější bluegrassovou skupinu všech dob. „Fagýni“ byla kapela, která přivedla k bluegrassu asi největší množství lidí, mě nevýjímaje, teprve přesně jsem došel k dalším kapelám v žánru. Jeho banjo na všech nahrávkách z těch dob je fascinující a četl jsem na internetu svědectví člověka, který viděl jejich živé vystoupení a vzpomínal, jak lidé byli Scrugg-

sovou hrou fascinováni a během vystoupení byli doslova u vytržení. Všem doporučuji DVD The Best of the Flatt

and Scruggs Show, vyšlo už deset dílů a opravdu stojí za to, tuhle úžasnou kapelu vidět naživo. Mimochodem, Earla Scruggse jsem osobně potkal v roce 2006, během slavnostního ceremoniálu při odhalování pamětní desky na zdi staré Grand Ole Opry v Nashvillu. Měl tam tehdy kratší projev, který přednesl svým nezaměnitelným nakřáplým hlasem, tím samým, kterým zpíval znamenitě vedené barytonové party u Foggy Mountain Boys.

Po rozchodu Flatta a Scruggse v roce 1969 pokračoval se svými syny s kapelou Scruggs Revue, která se snažila opustit vody tradičně pojatého bluegrassu. Nemohu v této souvislosti nezpomenout na mnoho nocí, které jsme strávili s Milanem Leppeltem a dalšími přáteli „zásadními“ diskusemi na téma, zda měl, či neměl opustit Flatta, případně kdo za to může a podobně. Do toho se obvykle dostala debata o to, zda se ve Foggy Mountain Breakdown má použít odtrh či skluz, jestli je tam E moll nebo E dur a jestli se má hrát dva nebo tři takty. Přeli jsme se, hádali, poslouchali a dokazovali a na jednu svítalo. Stejně tak nikdy nezapomenu na sázku týkající se data Scruggsova narození, kterou Milan Leppelt vyhrál někdy zkraje devadesátých let na bluegrassové dílně v Pardubicích nad Robertem Křesťanem. Vsadili se o metr whiskey a byla moc dobrá, trochu zbylo i na mě.

Jsem nesmírně rád, že mi bylo dopřáno být u toho a stejně tak rád jsem, že se mým celoživotním koníčkem stal bluegrass. Velký dík za to patří právě Earlu Scruggsovi.

Pavel Brandejs

Allianz

generální partner

Rost'a Čapek uvádí:

Havlbergan Instrument
BAND MADE

MISTŘI AKUSTICKÉ KYTARY 2012

Mike Marshall (USA)

Sammy Vomacka (GER), **David Dorůžka**, **Paul O'Brien** (CAN)

Michal Vavro (SK), **Ondra Kozák**, **East-West**,

Filip Bařo (banjo, SK), **Erik Banič** (kontrabas)

Speciální hosté:

Martino Coppo (mandolina, ITA), **Stano Palúch** (housele, SK)

24. května 2012

od 19:30

Hotel Pyramida

Bělohorská 24, Praha 6

www.capek.us

Velká výstava akustických kytar již od 16:30

Výstava historických kytar: Martin, Gibson a další

Vstupenky (od 290,- Kč) objednávejte na iva@capek.us

hlavní partneři

OREA
HOTELS

REINVEST

muzikus.cz
DAL JIŽME HOBBY DO PRŮMYSLU

KORŮNNÍ

HAVEL HOLÁSEK PARTNER

Cop a Poutníci v Brně

Jako vždycky když mám odjíždět se roztrhne pytel s událostmi, které si nemůžu a hlavně nechci nechat ujít. Tentokrát byl důvodem k prodloužení pobytu v Česku společný koncert dvou legendárních hvězdných stálic naší hudební scény, brněnských **Poutníků** a plzeňského **Copu** na Dělnáku v Líšni ve čtvrtek 12. dubna.

Rázem sedmé nás Jirka Karas Pola všechny pozdravil a dal slovo nejmladšímu z Poutníků, jednadvacetiletému Ostravákovi **Jakubovi Bílému**, který koncert zahájil typickou rychlou bluegrassovou peckou **LITTLE MAGGIE**. Poutníci letos začali svoji čtyřicátou druhou sezónu, takže by Kuba klidně mohl být jejich kapelní dítě. Každopádně, současná sestava je od dob té legendární s Křesťanem, Malinou a Plockem ta nejlepší.

Předvedli nám širokou paletu svého repertoáru, od starých hitů Roberta Křesťana, Pepy Prudila, Karase, či Jirky Látaala až po vlastní tvorbu. Zkrátka nepřišla ani klasika, v perfektních instrumentálních úpravách mistra **Honzy Mácy**, přezdívaného český Bill Monroe. Ten se nám představil mandolínovou instrumentálkou **RAWHIDE**, jednou z nejnámějších skladeb otce bluegrassu. Obrovský úspěch měla orchestrální skladba **JARO** od Antonia Vivaldiho, Honza Máca je multiinstrumentalista, hraje perfektně na všechno co má struny. Kapelník a basista **Jirka Karas Pola** vypadá se svými šedinami jako jejich ctihodný pan otec. Se svým (dle jeho vlastních slov) hlasem Elvise Presley po záskrtu nám zazpíval **JAMBALAYU** Hanka Williamse, **WAYFARING STRANGER** a několik dalších.

Karas bydlí v Slavkově u Brna, proslulém tím, že nablízku proběhla slavná bitva tří císařů. Zvítězil Napoleon a město z té slávy žije dosud. Jirka o tom sem tam napíše nějakou Napoleonskou písničku. Dvě z nich nám Poutníci také předved-

li a Kuba zazpíval. Kuba Bílý má přes své mládí velmi osobitý projev a v jeho podání následovalo pár starých hitů z Křesťanovy éry, jako **VSEM KRYS-TOFŮM KOLUMBŮM** či **PODOBENSTVÍ O NÁRAMCÍCH**. Další muzikant, pro Čechy i Moravy s pikantním příměním, je **Peter Mečiar** ze slovenské Prievidzy. Vystudoval konzervatoř na basu, ale tu si hlídá kapelník Karas. Střídá tedy bravurně banjo s dobrem a na oba nástroje je jednička. Představil se v klasické swingové skladbě **SWEET GEORGIA BROWN**. Měla jsem vážné obavy, že od těch jisker co, lítaly od jeho dobra i ostatních instrumentů, Dělnák vzplane plamenem. Naštěstí se tak nestalo, budovu dokonce nezbořil ani následující bouřlivý potlesk.

Poutníci za léta své existence natočili třináct hudebních nosičů a to poslední pak o přestávce prodávali. Mám je všechny a nemají chybu! Z největších písní se nejvíc líbily **ŠIFRA MISTRA LEONARDA**, či **KARASOVA STARÁ POŠTA**. Kapela se snažila skončit a nechat prostor Copákům, ale obecenstvo si vypleskávalo a vyřvávalo víc a víc. Ani na výzvu **POJĎME SE NAPÍT** nikdo nereagoval, musel přijít ještě **ADMIRÁL NELSON**, či tradiční konečná **APROPOS COUNTRY**. **PANENKU** si s nimi zazpíval celý sál, ale teprve po **ROCKY TOP** mohli opustit jeviště.

Po přestávce nastoupili **Copáci**. Míša Leicht prohlásil, že mají velkou radost, že si zase můžou zahrát v Brně s Poutníky, kterých si moc váží. Všechny nás pozdravil a zavzpomínal, jak zde hráli asi před deseti lety a v sále byly jenom trámy a igelity a jak je to teď krásně opravené. Ve vzpomínkách se vrátil až do osmdesátých let a s jeho osobitým humorem nám popovídal, jak kdysi, taky s Poutníky, měli společný koncert v tom druhém Dělnickém domě – v Juliánově. Tehdy se jim po cestě pokazilo auto a tak jeli i s obrovským kombem, které museli nést tři, stopem v kamionu s dlaždičkami z Rakovníka. Na kraji Brna je

šofér poslal i s tím kombem na šalinu.

Na koncert přišli jako vždy pozdě, Franta Linhárek je seřval, ale odehráli a vše by bylo dobře dopadlo, nebýt toho, že jako chachaři z Plzně neuměli pít víno a tak si po koncertě dávali červený, bílý a naopak a pak jeli vlakem zpátky. Ty konce, hrůza, škoda mluvit. Míša je perfektní bavič, tak obecnstvo padalo smíchy ještě dřív, než začali hrát.

Jako první na nás vypálili KOULÍ, SVĚT SE KOULÍ a tím začal nádherný ohňostroj jejich muziky. I když jsou teď trochu „učesanější“ a klidnější, než když jsem je víc než před dvaceti lety poznala, nic neztratili ze své živelnosti a temperamentu. Ne nadarmo jsou dodnes nazýváni jedinou českou bluegrassovou „kultovní“ kapelou. Zahráli nám spoustu svých starých hitů, po písničky pro pamětníky, se kterou před těmi víc než třiceti lety začínali – MYSLÍM NA COLORADO, spustili rychlovku MAM NOVEJ HARLEY.

Následovala další estráda, když Míša začal povídat, co všechno zažil na vojně v Hodoníně a prozradil, že moc rád zpívají o lásce. Tentokrát se jednalo – i když tehdy nebyl u husarů – o lásku ke koni, tedy spíš klisně nazvané MALÁ LADY. O koních byla i další, BILÝM KONÍM. Potom nám představili své nejnovější CD „Padlej anděl“, ze kterého prý mají velkou radost, neb neví, kolik dalších budou schopni ještě natočit. Ale moc doufám, že posledním nebude. I jejich cédéčka mám všechny a když mam příležitost, vždycky se na ně ráda zajdu podívat, ještě nikdy nezklamali. Při mé nejoblíbenější skladbě TAJNÝ PŘÁNÍ, i po těch letech, co ji od nich slyším, jsem opět měla mokro v očích. Ale hned na to se rozesmála, když Míša pak spustil, jak den předtím hráli v blázinci v Jihlavě a že to byl už jejich čtvrtý blázinec, kde pili jim neznámé pivo Ježek a co to s nimi udělalo a jak si teď užívají brněnské publikum, pivo Starobrno a drží palce, aby Kometa opět vyhrála hokej.

Další salvy smíchu následovaly, když nám představil dobristu **Petra Slámu**, který prý je víc podobný na Roberta Křesťana než Robert sám a jaké s tím má problémy. Prý na Zahradě musel dokonce ukázat občanku, že není R.K. (no zažila jsem to na Bluegrass Marathonu v Borovanech, jak za ním přišel fanoušek s prosbou: „...pane Křesťan, mohl byste se mi prosím tady podepsat?“, nebo když přijeli Copáci do Trnavy a šeptalo se kolem, že nečekaně přijela i Druhá Tráva. Uvědomila jsem si, že jsem je úplně zapomněla představit: frontman, zpěvák, kytarista **Míša Leicht**, další zpěvák a mandolinista **Jirka Vopava**, **Martin Fridrich** s banjem, a na housle a irskou flétnu **Pepa Malina**, nejmladší bratr od Luboše a Zajdy. Večer ubíhal, muselo se prý končit v deset, ale jedna písnička byla hezčí než druhá. Spousta z nich z jejich posledního cédéčka. Jako třeba BEZ BANJA, na které se podílel Míša s Peterem Rowanem, titulní PADLEJ ANĎEL od Jirky Vopavy, KALNÝ VODY (má oblíbená od Seldom Scene, s Míšovým slovy), ESA (John Hardford + Míša). Jediná ze starších tam je od Vládi Ptáčka a Míši: PARIS – DAKAR. Při POSLEDNÍ MÍLI od Jardy Štěrby, podmalované irskou flétnou Pepy Maliny zase ta husí kůže na zádech. Poslední, PĀR MINUT, si s nimi opět zazpíval celý sál. Obecnstvo chtělo ještě víc, ale desátá se nezadržitelně blížila, tak pozvali na jeviště Poutníky a společně nám zahráli a zazpívali WILL THE CIRCLE BE UNBOKEN a úplně nakonec vzpomněli na největšího banjistu, který kdy žil a nedávno nás opustil – Earla Scroggse skladbou FOGGY MOUNTAIN BREAKDOWN.

Měla jsem radost, že jsem neodjela, byl to nádherný večer. Pořád jsem toho ale ještě neměla dost, tak po příchodu domu jsem si poslechla jejich Padlého anděla a dala si ho do přehrávače i po příjezdu zpátky do Švýcarska. Ještě tam je a líbí se mi čím dál víc. Už se těším, že obě kapely zase někdy někde brzo uslyším.

Lilka v Bülachu, 27. dubna 2012

Velikonoční Bluegrass v Jeseníkách na Selské

Posledních pár let jsem mívala na střídačku rodinné, či trampské Velikonoce. Letos jsem se rozhodla pro bluegrassové. To tady ještě nebylo. Na facebook jsem dostala pozvánku na bluegrassový festival, který se konal na Bílou sobotu v hotelu Selská světnička v Lipová – lázně. V Jeseníkách jsem od té doby, co zase smím do Česka ještě nebyla. Měly tam hrát tři mé oblíbené kapely, tak hurá!

Cesta vlakem vesele ubíhala, trochu mne deprimovaly opuštěné domy a rozvaliny fabrik či kravinů dál za Moravskou Chrastovou. Pookřála jsem, když jsem se z okna vlaku mohla dívat na stará známá místa, Ramzová, Branná, Ostružná. Chtěla jsem sice jet až do Jeseníku, ale vidím zastávku Lipová – lázně, tak vystupovat. Blíž by ale Selská světnička byla opravdu z Jeseníku.

První koho jsem viděla byla Jana Hanušová, Lenka Veselá a hoši z Bluelandu. Hned jsem věděla, že tady bude dobře. Pořadatel akce, Pavel Fellner, mne ubytoval a já se vydala na procházku po okolí. Rychle se ochlazovalo, po chvíli začal padat sníh a běda mi, zapomněla jsem si rukavice doma. Jako vždy se mi nechtělo vracet stejnou cestou, ještě se podívat za tuhle zatáčku a pak za další. Na plakátu ale stálo, že festival začíná v šest, tak od jeskyní poklusem, indiánskejma zkratškama zpátky. Ale začalo to až v sedm, tak jsem o nic nepřišla.

Jako první nastoupila pořádající a mně doposud neznámá kapela **Homesickfeeling Band**, kde na kytaru hraje a krásně zpívá i majitel tohoto útulného hotýlku Pavel „Dan“ Fellner. Jejich banjista se jmenuje Jirka Janeček, na dobro hraje David „Buff“ Štuller a na basu Mireček Kalousků mladší. Jak host si s nimi zahrál na mandolínu Ralph Schut. Zahájili písní If I Lose kterou zpíval banjista Jirka, v **KNOCKING ON THE HEAVENS DOOR** se

předvedl jako lead zpěvák dobrista David, zpívají ale všichni moc pěkně. Následovalo **BLUE TRAILS OF SORROW** a mnoho dalších. Ralph hrál na mandolínu, kterou stavěl Miki Trnka a uprostřed vystoupení na ni dělal pěknou reklamu, hraje opravdu výborně. Jejich vystoupení zakončili písní **SWEET HOME ALABAMA**, kde lead zpíval Pavel. Měli veliký úspěch.

Další v řadě bylo trio **Fiddle Deede** z Prostějova, které tvoří Jitka Šeludková – housle, Radek Kaprál – basa a Mirek Kalousek starší na kytaru. Zahráli nám pěknou tradiční muziku, nejvíc se mi líbil krásný trojhlas v **OVER IN THE GLORY LAND**, **HUNDERT MILES**, či **GREEN GREEN GRASS OF HOME**. Ač byli jen tři, muziky nadělali jako kompletní kapela. Také to byla pro mne premiéra.

Slovenska kapela **Tieň** (česky Stín) z Trenčína byli první, které jsem měla možnost vidět v minulosti už několikrát, na Dobrofestu v Trnavě i jinde a vždy se mi moc líbili. Skupina vznikla už v roce 1991 a tvoří ji banjista Stano Valach, kytarista Eugen Fisla – oba zakládající členové, Pavol Daňo na mandolínu a Miro „Neopatrný“ Staňo na basu. Zpívali pár písní anglicky, ale hlavně nádherně slovensky. Jejich hlavní textař je Stano Valach a pár věcí jim napsal také Jaro Nečesaný ze skupiny Krok. Překvapili mne aktuální písní **BUSINESSMAN** o tom, jak teď mají všichni možnost podnikat a málokdy to vyjde. Zpívá se v ní: „...som na dne a pak príjde na radu exekutor..“. Velmi vtipná byla **BUDEM AKÝ SOM** – pro všechny ženské, co si manželský život představovaly trochu jinak. Při jejich verzi **GREENSLEEVES** by bylo slyšet snad i jehlu spadnout a naskočila mi z té krásy husí kůže. Tak tomu bylo i u další nádherné skladby **STARÝ ZVON**. Nezapomněli ani na instrumentálku věnovanou Earl Scroggsovi a poslední byla rychlá slovenská. Byla bych je s vekou chutí poslouchala značně déle.

Ale již se objevili další staří známí, tentokrát ostravský **BlueRej**, kapela která vznikla před třemi lety ze dvou legendárních skupin – Modřina a Tyrkys. Ti také nádherně zpívají, mají v repertoáru spoustu písní mých milovaných Seldom Scene a zpívá tam a na mandolínu hraje český John Duffey aneb Honza „Merun“ Meisel. Jirka Zapletal na kytaru, Luboš „Berline“ Sedlák na housle, Láďa „Cedák“ Sítka na banjo a Luděk „Luigi“ Beneš na basu. Zahráli nám *PODIVNOU JIZDU* a s humorem nám povykládali, jak sem jeli s GPS a ta je vedla přes Praděd. Dojemná byla píseň *MIT SILU TO VZDAT* na melodii *Hickory Hill* od Seldom Scene. Vypálili na nás také bluesovou *NASHLEDANOU*, neb bluegrassu už prý bylo dost, nádherné spirituály *TAM CHCI PLOUT*, či *ČERNEJ FLÓR*. Barmanovi Pavlovi věnovali píseň *LOKÁL*, nechybělo *MĚSTO SNŮ*, *STARÁ PÍSEŇ*, no jedna lepší než druhá. Za srdce mě vzala píseň o tom, že se nemusí jezdit za velkou louží do Kentucky za trávou namodralou, ale stačí se brouzdat metličkou křivoloukou (rostlina z rodu lipnicovitých) po beskydských (či aktuálně jeseňnických) pastvinách. Pro BlueRej mám už dávno slabost, taky bych je mohla poslouchat zpívat hodiny. Pochopitelně, že museli přidávat, *KAŽDÝ VÍ JAK CHUTNÁ SETKÁNÍ*, v originále *Small Exception of Me*.

Pak nastoupila další ostravská kapela drsných hochů, **Goodwill**, proslulá (smutně) jako jednička, co se týče konzumace alkoholu. Vypálili na nás *It's A LONG LONG ROAD* od Blue Highway. Jejich dobrista, Zdeněk Dokoupil, je nazývaný českým Robem Ickesem. Písníčkami Blue Highway pokračovali, *FIND ME OUT* a další, no správné bluegrassové nářez. V publiku se uzavíraly sázky, zda banjista Robin Tomáš, zvaný „Lentyl“ vydrží stát celé vystoupení, neb už ze začátku se musel, sem tam, opřít o zeď. Ale i přes to, že během vystoupení vypil ještě další dvě piva, vydržel a hrál jedna radost. Jejich kytarista je z Mělníka, jmenuje se Peter Ježek a má jasnou školu Tonyho Rice, výborný basák i zpěvák se jmenuje Tomáš Lasek. Nezapřeli se Ostraváci, jejich tátové haviři, stejně jako členové či příbuzní Blue Highway v Kentucky fájají na šachtě. Jejich *I WAS BORN WITH THE HAMMER IN MY HAND* působila velice autenticky. Šlape jim to a je to výborná kapela, mají na to vyniknout i v něčem jiném, kromě toho chlastu. Bylo by jich škoda, kdyby se měli upít.

Poslední kapelou večera byl slovensko-nizozemský **Blueland**, další z mých oblíbenců.

Goodwill (foto: Lílka Pavlák)

Prý nejsou ani tak zábavní, jako kapela minulá, ani nevyhráli žádnou soutěž, ani tu v tom pití ne, zato nám předvedli hard driving bluegrass nejlepší kvality. Rytmicky se pohybující kapela kolem jednoho mikrofonu, hraje a zpívá jedna radost. Snad je ani nemusím představovat, jistě je všichni znáte, ale pro jistotu. Na kytaru hraje Miki Tomka, na basu jeho bratr Stano „Sancho“ Tomka, na mandolínu Pavel Daňo, kterého jsme už viděli s první slovenskou kapelou Tieň, na banjo a sem tam i na kytaru Mimoszemšťan–Nizozemšťan Ralph Schut. Zahráli nám píseň o stopaře Julii, gospel ONLY YOU, tradiční hornickou baladu TAKE MY SOUL i trochu romantiky: Ralph si vzal kytaru a zahrál svojí vyvolené, přítomné Martině věnovanou píseň, BETWEEN THE ROSE. Také Pavol nám zazpíval svou vlastní MAM TU NÁDEJ, pochopitelně nesměl chybět ani jejich hit VŽDY KĚD RÁNO VSTÁVAM PRVÝ. Obecenstvo se mohlo utleskat, tak přidali ještě I TRY TO BE a GOSPEL PRAY TO GOD.

Nádherný festiválek skončil a moc se mi líbilo to přirovnání Jeseníky/Beskydy – Blue Ridge Mountains. BlueRej měli pravdu, na co lítat za modrou trávou až do Kentucky. U nás na severu sice roste jen ta metlička křivolaká, ale muzika je tam stejně dobrá jako za oceánem. Díky patří zvukaři Jirkovi za perfektní zvuk, všem zúčastněným kapelám a hlavně Pavlovi Fellnerovi, který si tuto akci vymyslel a v tom půvabném prostředí pořádá. Díky i za střechu nad hlavou Pavle!

Pochopitelně konec akce byl ještě v nedohlednu. Ve výčepu jsem se seznámila s dalším bývalým členem kapely Tyrkys, kde hrával světem uznávaný mandolinista Radim Zenkl i houslista Luboš od BlueRej. Martin Mišanec mi povykládal, že Tyrkys stále ještě existuje, ale stala se z něj komerční kapela, vyjmenoval mi písničky, které složil, pak se k hovoru přidružili i další a bylo veselo. Já se odebrala do malého salonku, kde se právě rozjížděl, jak bychom my Brňáci řekli, betálnej sejšn. Vítek Hanulík s man-

dolínou, Ralph Schut s banjem, Sancho Tomka s basou a kytarista Peter Ježek od Goodwilu. To bylo MASO! Hoši hráli jako bohové. Bohužel jsem byla dost zničená po cestě i horské túře a na další se chystala ráno, tak rázem půl třetí jsem padla za vlast.

Ráno mne vzbudila divná záře a všude kolem ležel sníh. Po snídani mne hoši z BlueRej na cestě domů vysadili v Jeseníku a já se vydala na plánovanou túru po stezce Vincenze Priessnitzke kolem všech Jeseníckých léčivých pramenů. Sněhová fujavice ale sířila, za chvíli nebylo vidět na krok. Ještě k tomu mne začala zlobit noha. Tak, chtě nechtě, jsem to musela vzdát. Došla jsem akorát k památníku upálených při Jeseníckých čarodějnických procesech. V letech mezi 1622 a 1684 jich tam bylo upáleno asi 220. Běhá mi mráz po zádech, neb to píšu 30. dubna, tedy na den pálení čarodějnic. Ne všichni vědí, že to opravdu byla smutná skutečnost.

Do Brna jsem dojela vlakem v neděli večer. I tam byla pěkná zima a dokonce prý sněžilo. Pondělní velikonoční ráno už na nebi nebyl ani mráček, po rodinném veselí jsem odpoledne skončila u Klimešů v Bystřici, kde hráli Brabenci. Tak jsem vlastně zabila tři mouchy jednou ranou. Bluegrass, rodinu i tramping. A zase mám na co vzpomínat

*Lilka Pavlak 30. dubna 2012
upravil Pavel Brandejs*

Jakub Racek ...několikrát jinak

Jakub Racek patří k jistotám české bluegrassové scény. Tím mám na mysli prostě to, že hraje už dlouho a pořád dobře, což dotvrzují ocenění pro něj jako kytaristu i kapelu Monogram od mezinárodních organizací jako je SPGMA a EBMA, ale i diváků Banjo Jamboree. Tomuto stále mladě vypadajícímu kytaristovi a zpěvákovi bude letos v červnu už 39 let a na podzim 2011 se dostal se svými kolegy bratry Jahodovými a Pavlem Lžičařem na showcase IBMA do Nashvillu, což samo o sobě lze považovat za velký úspěch, protože konkurence je značná. S odstupem více než půl roku jsem se ho chtěl zeptat na výsledky této cesty a spoustu dalších věcí.

Jakube, tak pojďme nejdřív k té cestě do USA. Když to porovnáš s rokem 2004, kdy jsi tam byl s rakouským Nuggetem – změnilo se něco?

Předem je třeba říct, že mohu srovnávat pouze jednu konkrétní akci s názvem World of Bluegrass, (WOB) což je výroční festival mezinárodní bluegrassové asociace IBMA trvající týden se spoustou koncertů, workshopů, předávání výročních cen apod. Na téhle akci jsem byl hrát celkem třikrát. Poprvé s Nuggetem v roce 2004 kdy se konala v Louisville Kentucky, pak hned rok poté s Monogramem, kdy se celá akce přemístila do Nashville a naposledy vloni, jak jsi zmiňoval, a to opět v Nashville. Řekl bych, že je znát celková ekonomická krize a to se podepsalo trochu na návštěvnosti. Přeci jen pro fanoušky si zajet nebo zaletět do Nashville na týden, zaplatit si ubytování, k tomu vstupné, je to dosti nákladný výlet. Ale co se týká počtu a kvality hudebních aktivit a vystoupení zvučných jmen na festivalu, tak tam se k horšímu nezměnilo nic.

Kde všude jste s Monogramem byli (a hráli) a jak se Vám tam líbilo?

Hráli jsme jen v Nashville v rámci WOB, bylo to celkem asi pět nebo šest vystoupení. Snažil jsem se sehnat ještě něco k tomu, ale vzhledem k tomu, že jsme se dozvěděli, že nás vybrali až někdy v dubnu, bylo už hodně pozdě cokoliv sehnat. To je pro zámožské kapely velký handicap, dozvědět se to takto pozdě.

Proč jste vlastně do USA jeli?

Musím říct, že naposledy se nám tam hodně líbilo a chtěli jsme se zas do Nashvillu podívat. Měli jsme nové CD, tak jsem ho poslal do výběru (jakožto ostatně každé, které jsme kdy natočili – jednou jsme byli jako náhradníci) na Showcase a vybrali nás, byli jsme mezi 13 skupinami z asi 85 z USA a „zbytku“ planety. Když jsme se dozvěděli, že jsme vybráni, tak přišlo dilema,

zda sáhnout do kapsy a jet. No, řekli jsme si, že spousty amerických kapel se tam nedostaly, a šli jsme do toho.

Splnila se vaše očekávání?

Tím, že jsme tam již byli, jsme žádná velká očekávání, že bude něco jinak, neměli, situaci jsme znali, musím říct, že nás trochu zaskočila malá návštěvnost, ale to bylo jen ze začátku týdne, akce postupně gradovala a na hlavní program bylo již plno. Důvodem byly jistě i koncerty skupin jako Alison Krauss, Doyle Lawson a další.

Můžeš našim začínajícím kapelám zhruba přiblížit, na kolik taková cesta přijde (byť by se třeba na showcase nedostali)?

Je to drahý špás. Showcase je propagační akce, žádný honorář, takže letenky+ubytování, jídlo a registrace do IBMA. To si spočítá každý sám... Když jsme byli v Nashville v roce 2005, tak jsme zažádali o Grant u IBMA a dostali ho. To jsme ale nejeli hrát showcase ale byli jsme pozváni účinkovat na Fan Festu vedle zvučných jmen.

Kdybychom to tedy shrnuli, jak se s odstupem na celou akci díváš? Některé hlasy, které jsem zaslechl v Evropě, tvrdí, že pro evropské kapely je cesta příliš nákladná. Tedy pokud by ji brali jako investici do své hudební budoucnosti.

Je to jistě nákladné, doba je taky jiná, české kapely již nejsou něco exotického z postkomunistické země, kde se hraje bluegrass. Dnes nikoho nezajímá odkud kapela je, má to zase výhodu v tom, že máš jistotu, že ti nikdo nenadržuje, prostě buď hraješ dobře nebo ne, stejně tak se dnes píší recenze na mimoamerická CD a je to v pořádku. Jágra taky nechtěli do NHL proto, že byl z Čech :-).

Dostali jsme nabídky na festivaly, ale jak to udělat logisticky když je jeden v červnu a druhý třeba v srpnu? Pak je třeba mít pracovní povolení a udělat celé turné, no a to se z Evropy dělá těžko, chce to mít agenta tam, no ale toho zase zajímá ta kapela, která bude ochotná odehrát 150 hraní za rok a nebo nic. Je to zkrátka tvrdý byznys. Není to tak černobílé, jak se může z toho, co říkám, zdát ale snadné to není. Na druhou stranu doporučuji se do USA podívat a vidět kapely hrát v domácím prostředí, a zrovna v Nashvillu zní hudba od rána do noci 7 dní v týdnu.

Podívejme se teď na další Tvé projekty. Natočil jsi dvě CD s Pavlínou Jíšovou. Viděl jsem vás v Lucerně a líbilo se mi, když se její známé písničky vylepšili výbornými výkony Pavla Peroutky a Tvými. Jak se Ti v té sestavě hrálo?

Jo, fajn, byly tam silné vokály, na tom to stálo nejvíc. Já si tam zas zahrál na elektrickou kytaru, takže to pro mě byla změna. Taky mi hodně přinesla spolupráce s Pavlínou jako s textačkou a muzikantkou, napsali jsme spolu většinu skladeb na poslední CD. Ona má výborný cit pro frázování češtiny, melodii si scituje a na to pak přesně píše text, dokud to nefrázuje a nezařezává, tak to „nepustí“.

Asi Tvé nejnovější angažmá jsou Rangers (tedy ta část, ve které hraje legendární Mirek Řihošek a Honza Vančura). Jak ses k takové práci dostal a jak se tam zatím cítíš?

V lednu zazvonil telefon a dostal jsem nabídku jít hrát s Rangers. Jelikož jsem vloni v létě odešel od skupiny Pavlína Jíšové, tak jsem neváhal a nabídku přijal. Jak se cítím? Od ledna se makalo hodně na vokálech, to ostatně byla vždy silná stránka Rangers, udělalo se hromada práce

a zpívá to dobře, no zase jsem někde nejmladší, od hlavních protagonistů skoro o 30 let :-).

Co Tvé ostatní projekty? Fungujete ještě v Nuggetu s Helmutem Mitereggerem, Jaradou Jahodou a Katarínou Mitereggerovou?

Velmi velmi málo, ale o to víc se na hraní těšíme a jde z něj velká radost.

A co swingová sestava Mafia Swing? Zahlédl jsem Vás na pár minut na festivalu Malinkej, ale na webu jsem nenašel nic. Můžeš ji nějak blíže popsat?

Mafia Swing je jmenovitě Pavel Lžičář kontrabas, Pepa Malina – housle a já hraju kytaru. Už ani nevím, jak to přesně vzniklo, a řekli jsme si, že uděláme tohle trio. Je to muzika Django Reinhardta a Stephana Grappelliho a tomu podobná. S Pavlem Lžičařem jsem už jednou v podobné skupině hrál, tam jsem se s ním seznámil a on pak šel do Monogramu. Je to čistě z nadšení a netroufáme si napodobit mistra Reinhardta, to jistě nejde, ale baví nás to a prokládáme to i bluegrassem a Grismanovými skladbami. Jelikož každý hraje s jinými skupinami, hraní je jen pár do roka.

Projektů máš tedy několik. Na jaké bázi funguje domlouvání termínů?

No někdy je to opravdu krkolomné a zcela 100% funguje zákon schválnosti, tzn. že nabídky chodí na stejná data. Pak se ti sejdou 3 koncerty v jeden den, někdy se to dá zvládnout, ale je to dost o nervy...

Seznam lidí, se kterými jsi hrál, je impozantní a najdeme tam i giganty kalibru Tonyho Trischky a Radima Zenkla. Čeho si nejvíc považuješ a co bylo nejpříjemnější?

Seznámení s Tonym Trischkou a hlavně si s ním zahrát byl opravdu velký zážitek. Může za to nešťastná náhoda, kdy se zranil Emil Formánek z Druhé Trávy a nemohl hrát. Jel jsem na turné místo něj. Stálo mi za to se kvůli tomu vrátit z dovolené ve Španělsku. Musím přiznat, že já začal hrát bluegrass kvůli Tony Riceovi, Grismanovi a Trischkovi. V té době jsem hrál na banjo a Tonyho nahrávky zněly doma pořád. Až později jsem poslouchal Monroea a Scroggse. Tony je známý tím, že když to jen trochu jde, vytáhne banjo a pořád hraje. Byli jsme u jedněch známých Druhé Trávy na obědě, Tony si vzal po obědě banjo, šel na balkon v paneláku a tam hrál. My ostatní po vydatném obědě posedávali či polehávali a poslouchali, jak hraje. Byl to ten jeho nezaměnitelný zvuk, který jsem poslouchal, když mi bylo 15. Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že se s ním setkám a už vůbec ne, že si s ním zahraju!

Ve starším rozhovoru s Tebou jsi uváděl jako svou kytaru Santa Cruz. Na co hraješ teď a proč?

Mám dvě kytary, jedna je Martin D 18 z roku 1954 a pak kytaru, kterou stavěl můj kamarád a mezi muzikanty známý mistr kytarář Standa Štol. Je to kopie Martinky D 28 z roku 1937 se stejným žebrováním a autentickým brazilským palisandrem, je výborná, hlasitá, taková agresivní. Martin má zas kulatější zvuk a je znát, že na ní někdo celý život hrál. Každá je jiná a hraju na obě. Je to hledání a člověk si vždycky myslí, že už to má vyřešený, ale vždycky ho osloví nějaký další nástroj.

Myslím, že jsi jeden z mála bluegrassistů, kteří se dokážou hudbou živit. Nebo děláš ještě něco jiného? Jak náročné to je?

Skutečně se žívím hudbou a je to dobrodružné, haha! Je to asi o tom rozhodnutí, když

budu celý život říkat, že to nepůjde, tak to jistě nepůjde.

Co v nejbližší době připravuješ se svými několika projekty?

Chci se naučit nějaké nové instrumentálky, kolik času člověk promrhá brnkáním zajatých skladeb jen proto, že je to pohodlné :-). No, to je taková představa, uvidíme, jaká bude realita, haha. Monogram by rád někdy natočil live CD a nebo aspoň „Live in the studio“ Všechno najednou i se zpěvem bez dotáčení a pěkně do pásu na Studera A 80 nebo něco podobného a s nějakým analogovým reverbem. Nedávno jsme zkoušeli takto nahrávat pár písniček a to-tálně se ze z toho zvuku posr...takže teď razíme heslo „smrt digitálu“ :-). Skutečně, Digital je ještě v plenkách a stále nedosahuje kvalit dobře seřízeného analogového magnetofonu typu Studer apod. a na akustické hudbě je to sakra znát.

Dnes je taková jakási digitální doba a o kvalitě to moc není, spíše o pohodlnosti a mám pocit, že současné nahrávky znějí všechny stejně a některé jen o trochu lépe než demáč. Tak to je taková představa a plán tak snad se povede někdy uskutečnit.

*Díky za rozhovor a přeju, ať se daří!
Petr Brandejs*

Eppek

bluegrass & jazz instruments

BLUEGRASS NA MLEJNĚ

11.08.2012 od 14 hod.

Jandourkův mlejn – Sedliště u Starých Hradů
okres Jičín – Východočeský kraj

Pozvání přijaly tyto kapely:

**Taverna, BlueGate, GrassRoad, Album,
Fair Play Grass, Flastr, 4Band, Minaret**

Spaní je možné v areálu mlejna i v případě deště v budově (spacák s sebou).
Občerstvení zajištěno. Vstupné: 150 Kč

Více info na: bluegrassnamlejne.webnode.cz

NADACE
ŽIVOF
UMĚLCE

II. Jarní Blue & Pubgrass music show ve Střelčicích

Kamarádi z kapely **Benefit** mě pozvali, ať se na ně přijdu podívat 24. března 2012 do Sokolovny ve Střelčicích u Brna. Ráda jsem jejich pozvání přijala, už jsem je hodně dlouho neviděla a zajímalo mě, jaké udělali pokroky.

Večer zahájila místní pořadající tramp & pubgrassová kapela s názvem **IBATAK**, pro mě premiérou. Předvedli nám širokou paletu svého repertoáru, písničky od Greenhornů, Žalmana, Pavlína Jišové, Poutníků a hlavně spoustu svého vlastního materiálu, většinou z pera výborného zpěváka a kytaristy Pavla „Weri“ Wehrenberga. Některé z nich natočili na své první CD s názvem „*Pár korálků*“. Weri také po celý večer obstarával mluvené slovo.

Kapelníkem této sedmičlenné skupiny je banjista Petr „Rosik“ Rozsival. Na sólové kytary hrají Jirka „Shorik“ Shorný a Ivo „Kalódek“ Kaloud, na basu jako host Pěta Málek, jejich stálý basák je právě někde na stáži v Německu. A to nejlepší na konec: zpěvačky Ludka „Luďa“ Oberšliková a mladíčká zpívající houslička Jana „Kuřátko“ Vlachová.

Zahráli nám toho opravdu spoustu, nejvic se obecenstvo nachechtalo při staré greenhorské **DIVNEJ SMÍCH**. Ten smích, co se z podia ozýval, byl fakt k popukání. Kapela umí udělat dobrou náladu, nevidím se, že jsou vítanými hosty na různých trampských akcích či country bálech. Zakončili skladbou **FOGGY MOUNTAIN BREAKDOWN**.

Po přestávce nastoupila nadějná, mladá, brněnská, tradiční, bluegrassová kapela **BENEFIT**. Zahájili Scroggsovou oblíbenou písní **NINETEENFORTYNINE** a i další **PEARL, PEARL, PEARL** byla od Lestera Flatta a Earla Scroggse. Kapelu tvoří bratři Podsedníkovi z Brna, kapelník a kytarista Marek a mandolinista – multiinstrumentalista Lukáš. Basista Vladko Ko-

siba nám zazpíval **I'M GOING BACK TO THE OLD HOME**. Vladko je z lvanky při Dunaji a hraje kromě basy ještě na klarinet. Marek ho se smíchem představil jako nejlepšího bluegrassového klarinetistu v branži.

Banjista Libor Babák se nám představil jako zpěvák v písni **DARK HOLLOW**. Libor hrával donedávna taky ve Sváta Kotas bandu, tak ho někteří určitě znáte. Kapela je opravdu skálně tradiční a Markův hlas má ten správný high lonesome sound. Zazněly klasické písně od Stanley Brothers, Monroe Brothers, Flatta & Scroggse. Nádherná **WHO WILL SING FOR ME**, dvou akordová **I'M THE MAN** a spousty dalších. Obecenstvo s nadšením a skoro bez dechu poslouchalo jejich krásnou muziku a troj i čtyřhlasé vokály a vůbec je nechtělo pustit z jeviště, tradičníonalisté by si tam opravdu přišli na své. Musím je pochválit, zase udělali pěkný krok dopředu.

Po koncerte byl prý ještě až do časných hodin ranních krásný sejšn v zadní místnosti. Ten jsem již bohužel promeškala, člověk nemůže být všude. Stejně to byl krásný večer.

Lilka v Bülachu
30. dubna 2012

Luka nad Jihlavou – 24. Minifest „U Kuřítků“

V sobotu 4. února jsme s kapelou vyrazili směr Luka nad Jihlavou, do hospody „U Kuřítků“, kam jsme byli pozvaní na už 24. Minifest. Bylo to naše první letošní vystoupení a tak jsme vyrazili o hodně dříve tak, abychom stihli ještě pozkoušet. Vzhledem k tomu, že naše poslední loňské hraní bylo poznamenáno řadou nepříjemností, jako autonehoda nebo zapomenutí kytaristy ve Vamberku, doufali jsme, že budeme tentokrát podobných zpestření ušetřeni. Naše očekávání byla naplněna a do Luk se nám podařilo dorazit bez problémů a v pohodě.

V Lukách jsem nebyl už hodně dlouho a tak jsem byl rád, že jsme byli pozvaní právě sem. A líbilo se mi zde hned od prvního okamžiku, stejně jako před léty, kdy jsme se občas v Jihlavě a okolí potkávali s místními kapelami Pražce nebo Modrej Stejšn. Hospoda „U Kuřítků“ mi okamžitě učarovala, je to lokál přesně podle mého gusta. Vynikající pivo, znamenitý guláš, velmi příjemná a milá obsluha, ceny mírné.

Vzadu za hospůdkou se nachází nádherný malý sálek, kapacitu jsem odhadoval na zhruba šedesát lidí, malé pódium, nahoře galerie sloužící jako základna vystupujícím. Ideální místo pro pořádání akcí spojených s menšinovými hudebními žánry. V době našeho příjezdu vypadal sál poměrně zpustle, ale zatímco jsme zkoušeli, pilní mravenečkové z řad pořadatelů rozrovnali židle a celé místo zútulnili a vyzdobili. Po zkoušení ještě proběhla porada Bluegrassové asociace ČR, týkající se zejména letošního ročníku Banjo Jamboree a v osm hodin večer už mohl vypuknout program.

První kapelou večera byl **Modrej stejšn**, kapela, kterou znám mnoho let a dnes hraje v sestavě Pavel Škrdla – mandolína, Luděk Brancuzský – kontrabas, Bob Zásměta – banjo, Fanda Mařík – kytara a Zdeněk Smrčka - dobro. Chlapci, v tro-

chu jiné sestavě, byli mimochodem naším prvním hostem, když jsme před čtrnácti lety otevírali podobný podnik, hospodu „U Starýho Rebelů“ ve Sloupnici. Kdeže ty loňské sněhy jsou... Dostalo se nám hodinové porce kvalitně podaného tradičního bluegrassu. Kromě znamenitého banja Boba Zásměty bych chtěl především ocenit skvělý tenor mandolinisty Pavla „Maxe“ Škrdly, který byl vždy poznávacím znamením kapely. Vynikající bylo také Bobovo průvodní slovo, při jeho popisu výstavy chovných bluegrassových basistů nebraly salvy smíchu konce.

Po následující desetiminutové přestávce jsme nastoupili s **BG Cwrcotem** a zavalili jsme zaplněný sál další porcí tradičního bluegrassu. Reakce publika nasvědčovaly, že jsme se snad líbili i my.

Posledním vystupujícím byl **Album** z Chomutova, kapela, kterou znám také velmi dlouho. Větší část jejich vystoupení jsem už zaznamenal jako host v přilehlém lokále a to prostřednictvím televizní obrazovky, na kterou byl koncert přenášen. Před bluegrassem prostě nebylo úniku.

Po ukončení oficiální části následoval jam session, kterého se zúčastnila řada vystupujících i někteří muzikanti, kteří zde tentokrát byli v roli diváků. Obzvláštní radost mi udělal Václav Kříž, který také nakonec zasedl mezi jamující muzikanty. Znáám Václava dlouho, vím, že má obrovskou sbírku bluegrassových textů, nahrávek a také článků o muzice. Vaškův hudební záběr jde daleko za hranice bluegrassu, však mě také později na baru zahrnul zajímavými historkami z rockového zákulisí. Hlavně jsem si ale celou dobu uvědomoval jeho zásluhu na tom, jak je bluegrass už léta na Jihlavsku populární, plný sál a koneckonců také všichni ti znamenití hráči, odtud pocházející, mluví za vše. Však také Vaškova kapela Pražce patří mezi nejstarší dosud fungující bluegrassové kapely.

Poslední třešničkou na dortu celé vydařené akce pak bylo přespání u KAMARÁDŮ BALKÁNSKÉHO RANČE, občanského sdružení, které řadu podobných bohulibých akcí na Jihlavsku organizuje a patří jim za to velký dík. Starali se o nás jako o vlastní a už se těšíme na festival WHITE STORK, kde si třicátého června zahrajeme.

Pavel Brandejs

Představujeme nového G-runu

Kapela **G-runs 'n Roses** s radostí oznamuje, že přivítala do své základní sestavy vynikajícího multi-instrumentalistu, skladatele a zpěváka **Ondru Kozáka**. Ondra na postu kytaristy nahrazuje **Ralpha Schuta**, který přijal výzvu nahradit na pozici banjisty odcházejícího **Michala Wawrzyczka**.

Jelikož Ondra rovněž výborně ovládá housle a mandolínu, otevírá se kapele řada nových možností pro aranžování skladeb. V současné době se již připravují písně se dvěma kytarami nebo houslemi. Právě zdvojené housle by se měly stát jednou z nezaměnitelných předností nové sestavy G-runs'n Roses.

Stálou sestavu uzavírají nevyzpytatelný houslista **Martin Burza**, precizní kontrabasista

Tomáš Kubín a galantní mandolinista **Milan Marek**.

Nová sestava již začala koncertovat a intenzivně pracuje na obnově repertoáru pro letní festivalovou sezónu a nové CD, jehož vydání se plánuje na příští jaro.

Více informací o skupině, jejích členech, nahrávkách a termínech vystoupení najdete na nové spuštěných stránkách www.g-runs.com

*Při této příležitosti bychom rádi osobně poděkovali Mišovi Wawrzyczkovi za šest let výbor-
né muziky a hlavně za naše krásné společné zá-
žitky! Přejeme Ti hodně štěstí jak v osobním, tak
v hudebním životě! Ralph, Maťo, Tomáš a Milan.*

Toy Hearts v Curychu 4. února 2012

O britské kapele **Toy Hearts** jsem zde již v minulosti také psala. Znáám je dobrých sedm let a patří k mým oblíbeným. Viděla jsem je na nespočtených festivalech jak v Evropě, tak v Americe, ale jejich celovečerní program byl i pro mě premiéra. Po úspěšném předloňském skoro třítydenním turné s putovním festivalem, nazvaným Bluegrass Jamboree, a loňském bluegrassovém festivalu v Buehlu, si získali v Německu obrovské množství fanoušků. Na to konto letos dostali pozvání na sedmnáctidenní šňůru, odkud si na dva večery odskočili do Švýcarska.

Byla jsem se na ně podívat v Curychu. Toy Hearts je rodinná kapela. Její jádro tvoří otec **Stewart Johnson**, virtuózní multiinstrumentalista hrající na banjo, dobro a steel kytaru a dvě jeho temperamentní, atraktivní dcery.

Starší **Sophia** bravurně střídá cikánskou kytaru na swing, s Martinkou a Gibsonem. Na všechny tři je naprostá jednička – většinu svých na kytaru hrajících mužských kolegů by mohla klidně strčit do kapsy. Její hudební vzory jsou Django Reinhardt a Clarence White a s kytarou

začala již v útlém věku sedmi let.

Mladší **Hannah** hraje na mandolínu od roku 2008. Tehdy z kapely odešla jejich na mandolínu hrající sestřenice. Předtím již od patnácti hrávala také na kytaru. Zpívá lead a stará se s velkým úspěchem o mluvené slovo. Od dětství se jí prý líbil zpěv Patsy Cline, Bessie Smith a jako zbytek rodiny zbožňuje kapelu Bob Wills & his Texas Playboys a Hanka Williamse, velkým vzorem byl i Bill Monroe. Jejich nádherné sesterské vokály jsou jedinečné. Kapelu doplňuje basista se jménem **John Potter**, ale jistě není spřízněn se slavným Harrym.

Přijeli nám představit své poslední cédéčko *Femme Fatale*. Sami o sobě tvrdí, že mají slabost pro vysoké podpatky a tequila, a podle toho pojmenovali svou druhou nahrávku, *TEQUILA & HIGH HEELS*. Již pro tuhle orientaci se nedají označit za typickou bluegrassovou kapelu, jsou na to příliš sexy... Ale das at' vezme příhrádky. Hrají všechno, co se jim líbí, bez ohledu na žánry: bluegrass, gypsy jazz, swing, western swing, blues, rockabilly a v tom duchu také tvoří vlastní věci. Na

(foto: Richard Hawkins)

jejich koncertech i nahrávkách tvoří větší část repertoáru vlastní kompozice. Každopádně jsou označováni v současné době jako nejžhavější (či jak se česky řekne hottest?) anglická akustická kapela.

Curyšský koncert zahájili skladbou Billa Monroe CAN'T YOU HEAR ME CALLING. V prvním setu jsme ale mohli slyšet také Elvisův rock'n'roll s bluegrassovými nástroji, v rytmu swingu nám vysvětlili, jak nebezpečnou se může stát kombinace tequila a vysokých podpatků. Děvčata překypovala temperamentem, i když Sophia byla pěkně nachlazená. Prý byli na pohotovosti u doktora a ten ji posílal do postele, s tím že musí být v klidu. Když se ale dozvěděl, že jsou na šňůře a mají před sebou ještě jedenáct koncertů, tak ji musel pořádně napumpovat léky. Není lehké být profesionálním muzikantem. Kromě toho, že děsně kašlala to ale na ni ani nebylo vidět, zpívala jako obvykle jako anděl a hrála jako Pánbůh. Zato Hannah naopak sem tam vyrůstaly růžky. Tatínek Steward exceloval jak na banjo, tak na dobro a předvedli nám celou paletu svého umu. Mě dojali skoro k slzám, neb mi věnovali svou skladbu THE CAPTAIN, která se záhy stane titulní písní na jejich nejnovějším CD, které budou letos točit v Nashvillu.

V druhém setu změnili nástroje, Steward se postavil ke své zvláštní steel kytarě se třemi krky, a Sophia si vzala Gibsonku a následoval hudební ohňostroj plný western-swingu a rockabilly, proťkaný původní starou country music či blues. Nekonečný potlesk sklídila WALKING AFTER MIDNIGHT, hit od Patsy Cline, písnička od Rhondy Vincent SINCE MY SWEET HEART AIN'T AROUND nebo Texas Blues. K jazzu nás přivedla píseň Bessie Smith ME AND MY GIN, o té Hannah prohlásila, že vždy chtěla zpívat nějakou pijáckou píseň.

I když venku bylo asi patnáct pod nulou, jejich muzika nás pořádně rozpálila a muse-

li znovu a znovu přidávat. Ale všechno krásné musí jednou skončit. Na jevišti se objevila Regula Sulser – pořadatelka a majitelka restaurace Lerchenhalde, kde se pravidelně podobné koncerty konají, a předala kapela na památku švýcarskou čokoládu Toblerone s namalovanými rudými růžemi. Protože prohlásili, že se už nemůžou dočkat, až se do ní zakousnou, tak jsme je po předposlední písni Boba Willse I AM RIDING ON DOWN a té úplně poslední YOUR CHEATING HEART od Hanka Williamse konečně propustili z jeviště.

Byl to super večer. Kapela pokračovala dál do Basileje a pak zpět do Německa. Naštěstí v těch mrazech na cestách nezmrzla a v pořádku absolvovala zbytek turné. Teď se již opět v Anglii připravují na další nahrávku. Také by se někdy rádi podívali do Čech. A zaručeně by oživilí jakýkoliv festival. Tak kdopak je pozve?

*Lilka v Bülachu
17. února 2012*

ORČANSKÉ SDRUŽENÍ ROTUNDA VE SPOLUPRÁCI S KAPELOU TWISTED TIMBER A MĚSTEM NERATOVIC
POŘÁDA

Bluegrass Party 2012

MLÉKOJEDY U NERATOVIC

9.6.2012

na malém travnatém hřišti v ulici K Přívozu
SLOVEN PROVAZÍ JIRKA HOLOUBEK

**Blanket,
G-runs 'n Roses,
Slávek Hanzlík a bratři Jahodové,
Modrotisk, Twisted Timber,
Od plotny skok, Kvintet Písek,
Giant Mountains Band**

od 12:00 hod. - dětský program
od 15:00 hod. - hudba a do rána JAM SESSION

Country RADIO

CELODENNÍ PROGRAM PRO CELOU RODINU
PRO DĚTI - JÍZDA NA KONI, BÍVADELKO, LIMONÁDY
PRO DOSPĚLÉ - GRILOVANÉ MĚSO A KLOBÁSY, SVJAZSKÉ PÍVO, KOŘALKA

PO CELOU DOBU PROGRAMU BUDE PROBÍHAT BOHATÁ TOMBOLA ZA SYMBOLICKOU CENU 5,- Kč ZA LÍSTEK

VSTUPNE DOBROVOLNĚ

kontakt: 430 294 174 348 www.twistedtimber.cz www.festival.twistedtimber.cz

SUPPORT LOCAL MUSIC
Svijany
TO TO
Přírodní park
WISTED IMPACT

Jody Rainwater

Penny Parsons – Bluegrass Unlimited – leden 2012

Charles Edward Johnson, narozen 13. dubna 1919, známý jako Jody Rainwater, zemřel ve spánku po dlouhé nemoci, v sobotu večer 24. prosince 2011. Bylo mu devadesát dva let.

Jody Rainwater byl průkopníkem bluegrassové hudby v oblasti propagace, manažerování, rozhlasu, vystupoval a uváděl téměř padesát let a i po odchodu na odpočinek zůstal zaníceným podporovatelem a nadšeným hudebním fanouškem. Jodyho kariéra aktivně vystupujícího muzikanta netrvala dlouho a tak si mnoho bluegrassových fandů jen okrajově uvědomuje jeho význam. Je to také díky tomu, že Jody sám sebe nepropagoval a zůstával stranou světel. Uspokojovala ho práce ve společenství, kde žil, přinášel úsměv a pomáhal svému okolí.

Chuck Johnson se narodil 13. dubna 1919 nedaleko Mount Airy v Severní Karolíně. Svou muzikantskou kariéru začal v roce 1936 u rozhlasové stanice WMFR ve městě High Point. Po službě u námořnictva během druhé světové války se stal členem kapely Blue Ridge Mountain Boys u stanice WTOB ve městě Winston-Salem. Tam začal zdokonalovat své schopnosti baviče a přijal umělecké jméno „**Little Jody**“. Hrál také na mandolínu a pracoval pro kapelu jako manažer. V roce 1948 hrál s kapelou **Smokey Graves & the Blue Star Boys** u stanice WDBJ v Roanoke ve Virginii.

Na konci roku 1949 Jody začal pracovat v Lexingtonu v Kentucky pro Flatta a Scruggse jako manažer. Lester Flatt přišel brzy s nápadem dát mu pódiové jméno „**Little Jody Rainwater**“ – „bratr“ basisty Cedrica Rainwatera (vlastním jménem Howard Watts) a nechat oba vystu-

povat v komických skečích. Když Cedric opustil v létě 1950 Foggy Mountain Boys, začal Jody hrát na basu a zpívat basové party. Svou první nahrávku s Flattem a Scruggsem pořídil v říjnu 1950. Bylo to jejich poslední nahrávání pro firmu Mercury Record a nahráli klasické nahrávky *ROLL IN MY SWEET BABY'S ARMS*, *DOIN' MY TIME* a *OLD SALTY DOG BLUES*. Jen o měsíc později, na prvním sessionu pro Columbiu, nahráli jeho vlastní skladbu *I'M WAITING TO HEAR YOU CALL ME DARLING*. Výsledkem dvou nahrávacích frekvencí v roce 1951 bylo čtrnáct skladeb včetně *I'LL STAY AROUND*, *I'M HEAD OVER HEELS IN LOVE* a *WE CAN'T BE DARLINGS ANYMORE*. Jody zpíval basový hlas ve třech gospelových kvartetech: *I'M WORKING ON THE ROAD*, *GET IN LINE BROTHER* a *BROTHER, I'M GETTING READY TO GO*. Než kapelu v červnu 1952 opustil, pořídil s Flattem a Scruggsem celkem třicet dva nahrávek.

Jodyho komunikativnost a obchodní dovednosti ho přirozeně předurčovaly k práci v rádiu a on se usadil u stanice WSVS ve městě Crewe nedaleko Richmondu ve Virginii. Dalších téměř dvacet let byl ranním moderátorem stanice

a pouštěl country a bluegrass. Měl obrovskou sbírku nahrávek a postupně vychovával své posluchače. Prodával všechnen svůj reklamní čas, udržoval si stabilní skupinu sponzorů a byl jednou z nejpůvodnějších osobností stanice v éteru. Vedle toho také dál hrál po mnoho let se svou kapelou jménem **Jamboree Gang**.

Jody často zval kapely do rádia na živá vystoupení a bylo jeho zásluhou, že Flatt a Scruggs strávili u stanice v roce 1954 pět měsíců. Pořádal také koncerty a příležitostně v oblasti Richmondu moderoval, později pak uváděl bluegrassové festivaly na jihovýchodě. Po odchodu ze stanice WSVS v roce 1971 Jody pracoval u různých stanic ve Virginii a Severní Karolíně, až do odchodu na odpočinek v roce 1984.

Následně, po ukončení rozhlasové práce, Jody a jeho žena Emma koupili obytný vůz a trávili letní období cestováním po bluegrassových festivalech, kde Jody často vystupoval na pódiu jako host. V posledních letech se Jody opět angažoval u stanice WSVS jako konzultant a zkušený poradce. V roce 2000 byl uveden do Síně slávy Asociace pro lidovou hudbu ve Virginii a v roce 2009 obdržel od IBMA (Mezinárodní bluegrassová asociace) ocenění Distinguished Achievement Award. Na Jodyho vzpomíná žena Emma, dcery a syn, jedenáct vnoučat a osm pravnoučat.

Přeložil Pavel Brandejs

Jody Rainwater, Everett Lilly, Earl Scruggs, Lester Flatt a Art Woolen v WDBJ v roce 1951

Servis

- **Prodám mandolínu Pečený**, model A, r.v. 2009, celomasív, vrchní deska smrk, luby + zadek javor. Skvělý stav i zvuk, foto zašlu na požádání. Cena 22000,-Kč. tel: 777212544, E-mail: fender1@volny.cz

- Městské kulturní středisko ve Strakonících pořádá festival **Jamboree 2012 ve dnech 25.–26.5.** Vystoupí řada kapel, jako zvláštní hosté vystoupí Banjo Band Ivana Mládka, Robert Křestan a Druhá Tráva, Red Wine z Itálie a Paul O'Brien z Kanady. Více na www.jamboree-cz.com.

- **Petr Brandejš** se po dvouapůlhodinovém rozhoru „po Skypu“ stal **prvním evropským prozatímně autorizovaným učitelem Wernickovy metody**. Jde o zcela nový systém, určený zejména pro lidi, kteří cvičí doma (moc jim to zatím nejde) a chtěli by si zahrát s ostatními. První běh této pravidelné výuky plánuje Petr pravděpodobně na podzim 2012 v Novém Jičíně. Jedná se i o cestě Pete Wernicka do Evropy.

- Jarní číslo časopisu **BG Europe** přináší mj. rozhovor s Alecií Nugent, článek k 35. výročí belgické kapely Rawhide, recenze evropských CD, články o banjitech Danilo Cartiovi z Itálie a Svatovi Kotasovi z Brna a zprávy z celé Evropy. Chcete-li si časopis objednat a podpořit EBMA, navštivte www.ebma.org.

- **Vabank Unit** obnovil činnost v novém obsazení: Marek Mikuláš – kytara, zpěv, Petr Vošta – banjo, zpěv, Vít Hanulík – mandolína, zpěv, Karel Začal – dobro, zpěv, Jaro Rakay – kontrabas, zpěv.

- **Bluegrass Cwrkot** natočil za pomoci Honzy Mácy za mixážním pultem své šesté CD.

- **Dílny:**
Letní bluegrassová dílna proběhne v Hustopečích u Brna 14.–20.8.2012
více na <http://www.bgworkshop.com>

- **Dílna s prasetem** se koná 14.–16.9.2012 u obce Číčov na Českomoravské vrchovině.
Více na <http://www.dilnasprasetem.cz/>

- **Podzimní bluegrassová dílna Petr Brandejše a Jindry Hylmara** proběhne v Malých Svatoňovicích 12.–14.10.2012. Letos se podařilo zajistit na banjo dokonce Luboše Malinu.
Více na <http://jhylmar.rtyne.net>

J Průcha
 BLUEGRASS INSTRUMENTS
 CZECH REPUBLIC

Kalendář akcí

ALBUM

- 09.06.2012 Country festival – Hospoda U Lípy, Velichov u K. Varů
- 15.06.2012 Banjo Jamboree – Letní kino Čáslav
- 30.06.2012 Bluegrass Záhornice – Záhornice u Nymburka
- 30.06.2012 White Stork – Luka nad Jihlavou
- 14.07.2012 Hajnickéj potlach – Hajnice u Trutnova
- 14.07.2012 Country Vojtěchov – Vojtěchov u Prostějova
- 15.07.2012 DoModra – Praha, restaurace U Krále Václava IV.
- 21.07.2012 Na konci světa Kraslice 2012 – Kraslice
- 11.08.2012 Bluegrass na mlejně – JANĎOURKŮV MLEJN, Sedliště 29 u Starých Hradů, okres Jičín
- 18.08.2012 Festáček pod hradbami – Hasištejn-Místo u Chomutova
- 26.08.2012 Country Fest – Chomutov, Atrium SKKS
- 01.09.2012 Bluegrass Marathon – Borovany

BG CWRKOT

- 02.06.2012 festival – Nové Zámky (Slovensko)
- 16.06. 2012 Banjo Jamboree - Čáslav
- 23.06. 2012 festival – Thun (Švýcarsko)
- 30.06. 2012 festival – Záhornice
- 30.06. 2012 festival White Stork - Jihlava
- 04.08. 2012 festival Pastvinská nota – Pastviny
- 25.08. 2012 festival – Nová Dubnica (Slovensko)
- 13.10. 2012 koncert na dílně - M.Svatoňovice
- 20.10. 2012 festival BG Žleby – Žleby

KVINTET

- 26.05.2012 Strakonice – Jamboree
- 09.06.2012 Mlékojedy u Neratovic – festival Bluegrassparty 2012
- 16.06.2012 Čáslav – festival Banjo Jamboree

- 30.06.2012 Luka nad Jihlavou – festival White Stork

VOTVÍRÁCI

- 02.06.2012 Ražice Ražický pražec
- 06.06.2012 Lišov – klubový večer kapely Rybníkáři
- 23.06.2012 Vrábče u Křemže – festival

LUŇÁČCI

- 25.05.2012 Kabaret U Váňů České Budějovice
- 26.05.2012 Jamboree Strakonice- nádvoří hradu
- 06.06. 2012 Borovany / bývalý klášter/
- 15.08.2012 Farmářské trhy-náměstí, Polná

G-RUNS AND ROSES

- 19.–20.05.2012 Karl Mai Fest, Radebeul, Německo
- 26.–27.05.2012 Greven Grass, Německo
- 09.06.2012 Mlékojedy u Litoměřic
- 15.06.2012 Keegans, Praesto, Dánsko
- 16.06.2012 Banjo Jamboree, Čáslav
- 01.09.2012 Bluegrass Marathon, Borovany
- 08.09.2012 Kozlova Stodola, Lhotka u Telče
- 08.12.2012 Saloon v Modrém, Mladá Boleslav

BLUELAND

- 23.06.2012 Horná Poruba
- 30.06.2012 Záhornice
- 13.07.2012 Vojtěchov
- 14.07.2012 Hradešínské struny
- 15.07.2012 Festival Do Modra
- 04.08.2012 Starý Dobrý Western (Bystřička pri Vsetine)
- 04.08.2012 Chlumeck (u Měřina)
- 18.08.2012 Velešínský Bluegrass Fest
- 20.10.2012 Bluegrassové Žleby

POUTNÍCI

- 19.05.2012 Štětí, Festival Štětská ostrev Husovo náměstí

- 19.05.2012 Sedmihorky u Trutnova, Kulturní léto
- 24.05.2012 Mariánské Lázně, Městské divadlo
- 25.05.2012 Touškov, Kinokavárna
- 25.05.2012 Strakonice, Letní kino festival Jamboree
- 26.05.2012 Brno Žabovřesky, KD Rubín Jarní slavnosti
- 01.06.2012 Slavkov u Brna, Festival Folk a country na Panském domě
- 02.06.2012 Jedovnice, Kino
- 08.06.2012 Pozlovice, Hotel Ogar
- 09.06.2012 Čáslav, Jarmark nám. Jana Žižky z Trocnova
- 09.06.2012 Kaliště u Humpolce, festival FolkKaliště
- 16.06.2012 Lhotka pod Ondřejníkem, Dětský den
- 23.06.2012 Hrob u Teplic, Hrobské slavnosti Na Zbořeništi
- 30.06.2012 Řevničov, Festival Porta Lesní divadlo
- 06.07.2012 Nedvědice, Oslavy Pernštejnského panství
- 06.07.2012 Hustopeče, Hotel Centro Country bál
- 07.07.2012 Slavkov u Brna, Restaurace Na Špitálce zahrádka
- 13.07.2012 Strážnice, Festival Slunce Zámek
- 14.07.2012 Valašské Klobouky, Valašské kumštování
- 19.07.2012 Poděbrady, Městský ostrov na Labi koncert
- 20.07.2012 Stupava Slovensko, Festival Stupavský širák
- 21.07.2012 Rosice u Chrastu, Festival Folková cihelna Rosická tržnice
- 27.07.2012 Prievidza Slovensko, Areál mini-golfu
- 28.07.2012 Jaslovské Bohunice Slovensko, Festival FestDobréBohunice Noční scéna
- 28.07.2012 Telnice, Telnické kulturní léto
- 03.08.2012 Hradec Králové, Šrámkův statek
- 04.08.2012 Budyně nad Ohří, Vodní hrad festival Budyňský Poutník
- 10.08.2012 Pozlovice, Hotel Ogar koncert
- 11.08.2012 Hlinsko, Městský park festival Hlinecký špekáček
- 11.08.2012 Kyjov, Festival Žalmanův Kyjov Letní kino
- 17.08.2012 Vranov nad Dyjí, Nádvoří zámku
- 18.08.2012 Skuteč, Jarmark Palackého náměstí
- 18.08.2012 Zdíby u Prahy, Koncert + Bál Fotbalové hřiště Sokol Veltěž
- 24.08.2012 Vizovice, Trnkobraní areál Jelinkovi pálenice
- 25.08.2012 Halenkovice, 3. ročník festivalu Trampské léto – Park
- 26.08.2012 Wisła Polsko, Festival Beskidzki piknik country
- 31.08.2012 Unna Německo, Festival Rezofest
- 01.09.2012 Unna Německo, Festival Rezofest
- 02.09.2012 Mohelnice, Městský park festival Mohelnický dostavník
- 07.09.2012 Pozlovice, Hotel Ogar koncert
- 08.09.2012 Oslavany, Zámecké slavnosti
- 15.09.2012 Bruntál, Festival Indiánské léto Zámecká zahrada
- 15.09.2012 Skalička u Hranic, Festival trampských a country skupin

BRZDAŘI

- 19.05.2012 Setkání trampů Pikovice
- 21.05.2012 Praha, restaurace U vodárny
- 02.06.2012 festival Kolínský ostrov Kolín, Kmochův ostrov
- 09.06.2012 Setkání kapel chata Hubertka, Květoňov u Havlíčkova Brodu
- 29.06.2012 festival Pecka Červené Pečky, zahrada kuželny
- 30.06.2012 Bluegrass fest Záhornice
- 04.08.2012 Bluegrassový čtyřlístek Ploukonnice – Všeň u Turnova, Country saloon V jeteli
- 18.08.2012 Kutnohorská kocábka Kutná Hora
- 25.08.2012 festival Brána hostinec U Čapků,

Doubrava u Mnichova Hradiště
 25.08.2012 Country Všemily, Jetřichovice
 01.09.2012 Bluegrass Marathon Borovany
 02.09.2012 Praha 3, klub Carpe Diem (hosté skupiny Sekvoj)
 03.09.2012 Praha, restaurace U vodárny
 22.09.2012 Havelské posvícení Čáslav
 22.10.2012 Praha, restaurace U vodárny

MONOGRAM

15.06.2012 festival Folkové Chvojení, Vysoké Chvojno
 16.06.2012 Banjo Jamboree Čáslav
 21.07.2012 Lázně Bělohrad
 09.09.2012 Hostivice
 24.09.2012 Restaurace U Vodárny, Korunní 75, Praha 3
 22.11.2012 Restaurace U Vodárny, Korunní 75, Praha 3

Angelika Torrie předává předsednické „žezlo“ Petru Bráňejsoví (foto: Lilka Pavlak)

Uzávěrka BG listů č. 3/12

je 31.08.2012. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Petru Gärtnerovi** na e-mail petrgartner@tiscali.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vrátit.

Zájemci o členství v BAČR

Členství v BA je na kalendářní rok s tím, že kdo se stane členem do 30.6., zaplatí plný roční příspěvek 200 Kč, kdo po 30.6., zaplatí 100 Kč.

Zájemci o individuální členství mohou zasílat peníze složenkou na adresu **BAČR, Hubálov 27, 506 01 Jičín** nebo převodem na účet: **108596029/0300**. Zájemce o ostatní typy členství prosíme o kontaktování Petru Seifertovou, mobil: 732 730 339 a 734 481 742, e-mail: seifertova.peta@email.cz, která s nimi domluví podrobnosti.

Můžete si z internetových stránek BA stáhnout formulář přihlášky (individuální nebo kolektivní) pro vytištění z Wordu a zaslání poštou. Přihlášku můžete vyplnit také pomocí našeho on-line formuláře.

Bližší informace: viz strana 2 v Bluegrassových listech.

© copyright 2012

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po-Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – LEBEDA INSTRUMENTS

Suchá 22, 363 01 Ostrov nad Ohří
jiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, HUDEBNÍ NÁSTROJE MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – HUDEBNÍ NÁSTROJE – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbox.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER S.R.O., PRODEJNA HUDEBNIN STRUNKA

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

FIRMA KOBRLE & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Radniční nám. 30, 739 34 Šenov
poskytuje členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XVII, číslo 2, květen 2012.
Titulní fotografie: Eddie & Martha Adcock a Tom Gray (foto: Dave Roye)
Uzávěrka: 30.04.2012.
Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Bludovice 137, 741 01 Nový Jičín.
Vychází nejméně dvakrát ročně.
Zodpovědný redaktor: Petr Gärtner, sazba: Miroslav Jiříštil, logo: Vince.